

Duaların Dili

– sedanur-yuks · 01 Haziran 2010

Bir gözyaşı idi
Semada ki füzeleri
Duvarlarda ki kanları
Ayakların altındaki molozları
Yerde ki cansız bedenleri
Tüm dünyaya haykıran...

Yalnızca cansız bir beden yanına
Belki ana... Belki de baba...
Dizleri toprakla bütünleşmiş
Elleri göğsünde...
Dokunmaya kıyamazken
Önündeki cansız bedene
Canını söküp almışlar
Bedeni ardında bırakmışlar...

Korkunun cesarete dönüştüğü anı
Sessizliğin kabul edilmediğini
Minik avuçların beklenti içinde
Gök kubbeye açıldığını
Zalimin kurtulma ümidi dahi olamazken
Zulmüne rağmen,
Mazlumun yüreğinin sevgiye çiçek açtığını
Anlatır minareden duyulan Ezan ı Şerif

Tek yürek kardeşliktir bu
Kanı donduran manzarada
Omzuna bile dokunamadan
Sesini dahi duyuramadan
Duaların "amin"lerle buluştuğu
Asırlık bir manzaradır bu...

///Gülmek nedir? Vicdan nedir?
Onlar bir tek Hiçlik bilir...///